

A pregnant woman with long dark hair, wearing a white, off-the-shoulder, flowing dress, stands in profile, looking down at her belly. She is positioned on the left side of the frame. The background behind her shows the ruins of an ancient stone building with columns and arches. The overall lighting is soft and warm, creating a serene atmosphere.

НМАПО ім.П.Л.Шупика

Кафедра акушерства, гінекології та медицини
плода

АКУШЕРСЬКИЙ
ТРАВМАТИЗМ

К.мед.н., доцент Щуревська О.Д.

Акушерський травматизм –
травматичні ушкодження тканин і
органів матері і плода під час пологів.

Актуальність проблеми

Пологові травми займають одне із провідних місць серед причин материнської і дитячої захворюваності і смертності.

Обширні травми, масивні кровотечі, які їх супроводжують, шок, приєднання інфекції, роблять надання медичної допомоги при цій патології досить важким, що потребує не лише кваліфікованого хірургічного втручання, але і цілеспрямованих реанімаційних заходів і тривалої інтенсивної терапії.

Пологові травми супроводжуються акушерськими кровотечами, призводять до інвалідності, обумовлюють гнійно-септичні ускладнення, погіршують якість життя.

Фактори ризику:

1. З боку жінки:

- Вузький таз;
- Рубець на матці після кесарського розтину;
- Багаточисельні аборти;
- Жінки, що народили багато раз;
- Запальні захворювання геніталій;
- Збільшення кількості жінок з екстрагенітальною патологією.

2. З боку плода:

- Неправильні положення плода;
- Патологічні вставлення голівки;
- Маса плода 3500 і більше;
- Багатоплідна вагітність;

3. Ятрогенні фактори.

КЛАСИФІКАЦІЯ:

I. За локалізацією процесу:

- Травми зовнішніх статевих органів та промежини.
- Розриви піхви.
- Гематоми вульви, піхви.
- Розриви шийки матки.
- Розриви матки.
- Виворіт матки.
- Акушерська травма кісткового тазу.

II. По патогенезу:

- Механічні (пов'язані з перерозтягненням тканин)
- Морфологічні (зумовлені гістопатичними змінами тканин).

III. За причиною виникнення:

- Примусові травми, які виникають під час втручання (акушерська допомога, операції).
- Мимовільні (спонтанні) ушкодження, які виникають без зовнішнього впливу.

Травми зовнішніх статевих

органів, промежини, піхви, шийки

матки

Етіологія:

- Анатомічні особливості (інфантилізм, рубці, ригідність тканин).
- Акушерські операції (акушерські щипці, вакуум-екстракція плода, втручання при тазових передлежаннях).
- Пологи великим плодом, при розгинальних передлежаннях голівки плода тощо.
- Стрімкі пологи.

Травми зовнішніх статевих органів

До травматичного ушкодження в пологах найбільш уразливі тканини вульви і присінка піхви.

Клініка. Тріщини, поверхневі надриви, садна супроводжуються кровотечею, утворенням гематом. Ураження в ділянці уретри та клітора ускладнюються значною кровотечею, об'єм якої залежить від особливостей васкуляризації в даній зоні.

Діагностика. Діагностуються травматичні ушкодження на підставі огляду тканин.

Лікування – хірургічне. Необхідно накладати шви. Розриви тканин зовнішніх статевих органів зашивають однорядними вузлуватими швами синтетичним матеріалом, що розсмоктується.

Гематоми вульви, піхви (hematome vulve, colpos)-крововиливи у клітковину органів внаслідок розриву судин. При цьому слизова оболонка піхви залишається неушкодженою, внаслідок чого кров не виливається назовні і збирається у клітковині.

Етіологія.

Утворенню гематом вульви та піхви сприяють механічні ушкодження тканин під час проходження плода по пологовому каналу у жінок, які мають:

- варикозне розширення вен;
- обтяжену екстрагенітальну патологію (судинні захворювання, цукровий діабет, авітаміноз тощо);
- порушення згортальної системи крові;
- дисплазію сполучної тканини.

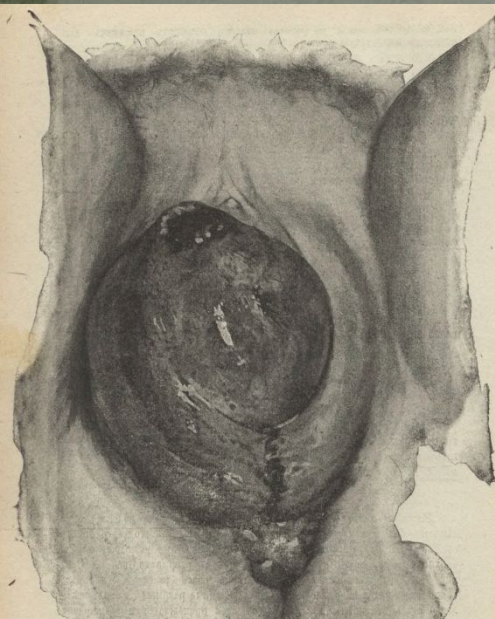
Клініка. Виразність клінічних симптомів гематоми залежить від локалізації процесу, об'єму та швидкості наповнення.

- Малі гематоми перебігають безсимптомно, великі – проявляються болем у ділянці великих статевих губ, промежини, прямої кишки, супроводжуються прогресуючою анемізацією організму.
- Гематома може сама розкриватися, що супроводжується зовнішньою кровотечею.
- При інфікуванні гематоми відмічається посилення болю, пульсуючий його характер, гіпертермія (гектичний тип температури), лейкоцитоз, прискорення ШОЕ.

Діагностика:

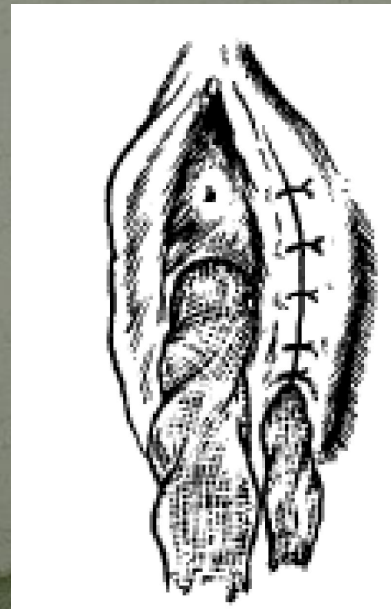
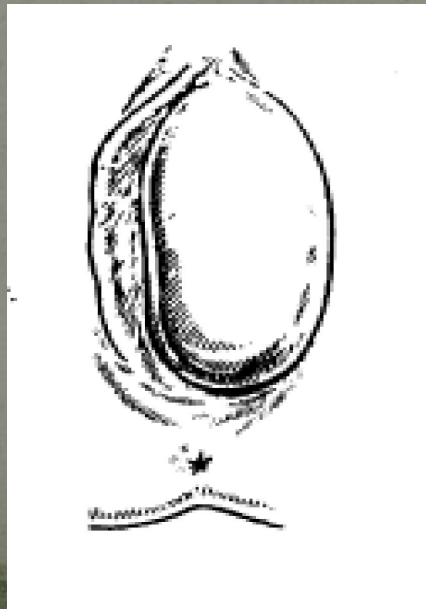
- при огляді - пухлиноподібне утворення в піхві або на промежині, синьо-багрового забарвлення, яке іноді пульсує;
- при гематомі вульви – великі та малі губи набряклі, напружені, багрового забарвлення;
- гематоми піхви частіше виникають в нижніх відділах;
- при швидкому збільшенні у розмірах крововиливу з'являється відчуття тиску, розпирання, пекучий біль, при лабораторному дослідженні – ознаки анемії;

Лікування.

Великі гематоми, а також малі, що продовжують збільшуватися, потребують оперативного лікування: спорожнюють гематому, виявляють розірвану судину і прошивають її. Якщо неможливо відшукати кінці судин, кровоточиву тканину обшивають 8-подібними швами із синтетичного матеріалу, що розсмоктується. Рану зашивають і дренують. На тканини накладають шви, тампонують піхву, прикладають пузир з льодом до промежини. Одночасно проводять комплекс заходів, спрямованих на профілактику або лікування анемізації організму і гнійно-септичних ускладнень.

У разі наростання гематоми та анемізації організму, при ознаках геморагічного шоку виконують лапаротомію з метою перев'язки внутрішньої клубової артерії. Через 5-6 днів виконують розтинання гематоми та її дренування для профілактики інфікування.

Розриви промежини

Класифікація.

I. За патогенетичними ознаками:

- Примусові- під час акушерських операцій, неправильної техніки «захисту» промежини;
- мимовільні (спонтанні), які виникають без зовнішнього впливу.

II. За клінічними ознаками:

- загроза розриву;
- завершений розрив.

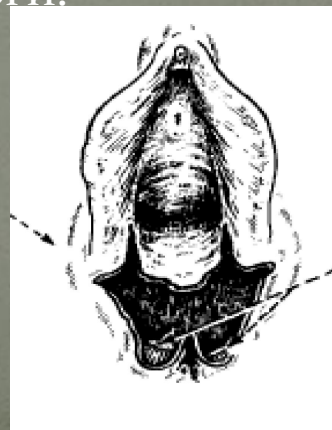
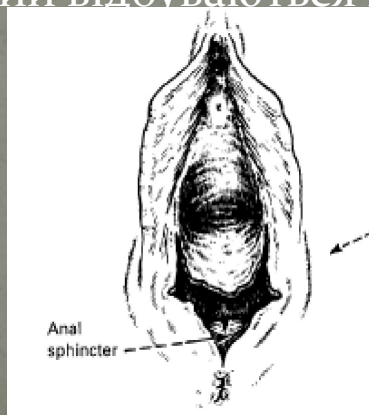
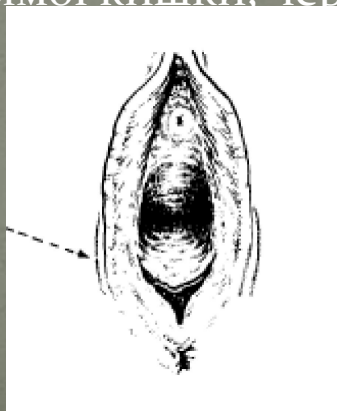
III. За ступенем тяжкості:

- Розрив 1-го ступеня – розрив задньої спайки та стінки піхви, невеликої ділянки шкіри промежини (не більше 2см), не ушкоджується м'язовий шар промежини.
- Розрив 2-го ступеня - ушкодження шкіри та м'язів промежини (*centrum tendineum perinei, musculus bulbocavernosus, musculus superficialis et profundus*), стінки піхви.
- Розрив 3-го ступеня неповний – крім розривів шкіри та м'язів промежини відбувається розрив зовнішнього сфінктера прямої кишки (*musculus sphincter ani externus*).

Розрив 3-го ступеня повний – крім розривів шкіри, м'язів промежини, зовнішнього сфінктера прямої кишки відбувається розрив передньої стінки прямої кишки.

За класифікацією МКХ-10 розрив «3-го ступеня повний» класифікується як розрив 4-го ступеня.

Окремо вирізняють *центральный* розрив промежини (*ruptura perinea centralis*) – несправжній (*artificialis*) хід між задньою спайкою і зовнішнім сфінктером прямої кишки, через який відбуваються пологи.

Фактори ризику:

- Розвинута мускулатура
- Мала податливість тканин у вікових першородячих
- Вузька піхва з запальними змінами тканин
- набряк тканин
- Рубцеві зміни тканин після пологів
- Оперативне родорозродження (акушерські щипці)

Велике значення має:

- Форма і величина кісткового тазу роділлі
- Величина голівки і цілісність її кісток
- Розмір плечиків
- Перерозтягнення вульварного кільця при неправильному біомеханізмі пологів

Діагностика.

Діагностуються розриви промежини під час огляду пологових шляхів.

Діагностичні критерії загрози розриву промежини:

- синюшність шкіри промежини;
- набряк та своєрідний блиск промежини з наступною блідістю шкіри.

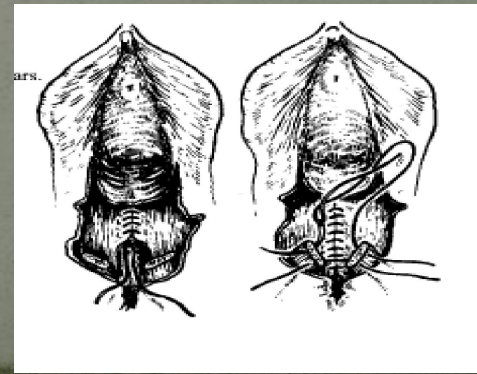
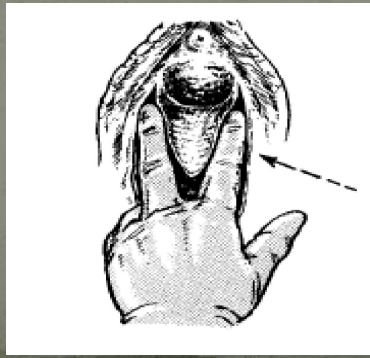
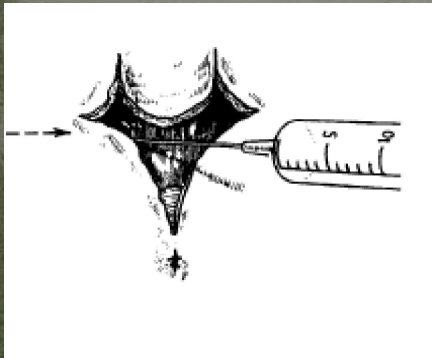
Критерії розриву промежини:

- дефект тканин;
- ранова поверхня;
- кровотеча із рани.

Лікування.

Розрив промежини зашивають після народження дитини, відходження посліду й оглядупологових шляхів згідно із загальними правилами хірургії:

- застосування місцевої анестезії (лідокаїн, новокаїн) при ушиванні розривів 1-2 ступеня, загальної анестезії (пропофол) – при ушиванні розривів 3 ступеня;
- висікання розчавлених тканин;
- поетапне ушивання спочатку тканин піхви, потім тканин промежини при розривах 2 ступеня;
- накладання першого шва на 0,5см вище верхнього кута рани;
- прошивання дна рани;
- зіставлення однорідних тканин.

Особливості накладання швів при неповному розриві промежини 3-го ступеня:

- поетапне ушивання спочатку тканин піхви, потім відновлення цілості сфінктера, в кінці ушивання тканин промежини.

Особливості накладання швів при повному розриві промежини 3-го ступеня (4-го ступеня по МКХ-10):

- накладання швів на м'язово-підслизовий шар прямої кишки (вузлуватими швами, занурюючи їх в просвіт кишки), потім ушивання сфінктера прямої кишки вузлуватими швами;
- накладання безперервного шва на задню стінку піхви;
- накладання швів на м'язи тазового дна (ніжки леваторів ушивають окремими швами);
- ушивання шкіри промежини.

Особливості догляду після ушивання травм промежини:

- обробка швів промежини 3 рази на добу та після кожного акту сечовипускання та дефекації;
- застосування для обробки швів розчину калію перманганату або 1% розчину брильянтової зелені;
- ультрафіолетове опромінення рани.
- Сідати породіллі не рекомендується 2-3 тижні після пологів.
- при розривах I-II ст. на протязі 4-5 діб призначається рідка їжа.
- При розриві III ст. у хворої не повинно бути випорожнень протягом 5 днів після операції, для цього рекомендується дієта, яка не формує калові маси: чай, молоко, кефір, сметана, не круто зварені яйця, бульйони.

- **Профілактика розривів промежини:**
кваліфіковане ведення вагітності та пологів, своєчасна епізіотомія за згодою роділлі у разі наявності клінічних ознак загрози розриву промежини, а також при акушерських операціях (вакуум екстракції плода, накладання акушерських щипців тощо).

Розриви піхви

Розриви піхви (rupture colpos) у пологах здебільшого трапляються у нижній, середній і верхній частинах піхвової трубки, переважно в поздовжньому напрямку, що пояснюється анатомічними особливостями будови піхви.

Клініка і діагностика. Розриви піхви проявляються кровотечею з місця розриву, дефектом тканин. Діагностика не становить труднощів. Огляд піхви в дзеркалах допомагає оцінити локалізацію, глибину розриву.

Лікування. Ушивання розривів піхви виконують поетапно, залежно від глибини рани, вузлуватими окремими швами із застосуванням синтетичного матеріалу, що розсмоктується.

Серед розривів піхви іноді спостерігається **відрив піхви від матки (colporogexis)**, який відносять до категорії розривів матки.

Профілактика розривів піхви полягає у раціональному веденні пологів

Травми варикозних вузлів

При травмі варикозних вузлів вульви і піхви спостерігається масивна кровотеча, швидке утворення прогресуючих гематом. При цьому необхідно чітко орієнтуватися в топографії рани. Припинення кровотечі у таких випадках є складною маніпуляцією. Просте прошивання кровоточивої рани лише ускладнює стан. Варіантом вибору є обережне розкриття рани, відсепаровування ураженої судини і перев'язка її ниткою, що розсмоктується з подальшим прошиванням рани і прикладанням міхура з льодом на 30-40 хвилин. У тяжких випадках, особливо при локалізації процесу у піхві, виконують тугу тампонаду піхви стерильною марлею з гемостатичною губкою і тампонаду прямої кишки. Тампони залишають на 24 години під ретельним спостереженням за станом жінки.

Розриви шийки матки. (ruptura coli uteri)

Класифікація.

I. За патогенетичними ознаками:

- спонтанні (мимовільні);
- вимушені.

II, За ступенем тяжкості (за І.Ф. Жорданія):

- 1-й ступінь – довжина рани до 2см (1/3 довжини шийки);
- 2-й ступінь – розрив перевищує 2см (2/3 довжини шийки), не досягаючи склепіння піхви;
- 3-й ступінь – розрив досягає склепіння піхви; іноді він переходить на тканини склепіння піхви, параметрію, продовжується на нижній сегмент матки.

Більш глибокі розриви, які переходять на нижній сегмент матки або навколоматкову клітковину з утворення кваліфікують як розрив матки.

Фактори ризику спонтанного розриву шийки матки:

1. Швидке і надмірне розтягування тканин при проходженні плода через пологові шляхи
2. Великий плід
3. Обмежена конфігурація голівки при переношеній вагітності
4. Розгинальні вставлення голівки
5. Широкий плечовий пояс
6. Надмірна скорочувальна діяльність матки
7. Вікові впершонароджуючі
8. Інфантилізм
9. Перенесені запальні захворювання шийки матки і тіла матки
10. Оперативні втручання на шийці матки з приводу старих розривів, діатермоконізації
11. Передлежанні плаценти

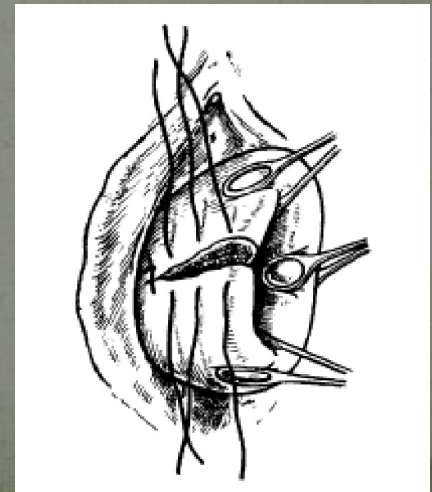
Фактори розвитку вимушених розривів шийки матки:

- Форсоване розродження на тлі неповного розкриття маткового вічка
- Оперативне розродження на тлі неповного розкриття маткового вічка

Клініка. Основним клінічним симптомом розриву шийки матки є кровотеча яскраво-червоною кров'ю, яка починається після народження дитини. Кров може текти струменем. Розриви шийки матки 1-го ступеня можуть перебігати безсимптомно. Інтенсивність кровотечі зумовлена калібром ураженої судини.

Діагностика. Діагностується розрив під час огляду шийки матки у дзеркалах. Розрив характеризують за ступенем тяжкості, локалізацією, станом країв рани, об'ємом кровотечі. Слід пам'ятати, що довжина розриву шийки матки з зовнішнього боку завжди менша, ніж з боку цервікальної поверхні. Цю особливість потрібно враховувати при ушиванні розривів.

Лікування. Розрив шийки матки ушивають вузлуватими швами синтетичного матеріалу, що розсмоктується. Важливо оголити верхній край рани з боку рогів *vaginalis* і переконатися щодо глибини розриву внутрішньої поверхні. Перший шов накладають на 1,0-1,5 см вище верхнього кута рани, подальші – на відстані 0,5-0,7 см з обох боків від країв рани.

Розриви матки (*rupturae uteri*)

Розрив матки - надзвичайно тяжка акушерська патологія, що супроводжується інвалідизацією і високою материнською, перинатальною смертністю: материнська летальність при розриві матки досягає 12-18 % (серед жінок, які пізно госпіталізовані – до 60-70%), загибель плода – 35-40%.

Група ризику розриву матки під час вагітності та пологів:

- вагітні з рубцем на матці;
- вагітні, що народили багато разів.

Група ризику розриву матки під час пологів:

- перелічені в попередньому пункті;
- з плодом великої маси;
- з перерозтягнутою стінкою матки (багатоводдя, багатопліддя);
- з неправильним положенням плода;
- з патологічним вставленням голівки;
- з клінічно вузьким тазом;
- з анатомічними змінами шийки матки (рубцями, деформаціями);
- з пухлинами матки, що блокують вихід з малого тазу;
- з морфологічними змінами міометрію (дегенеративні та запальні процеси після абортів, операцій, вишкрібання стінок порожнини матки; інфантилізм тощо)

Класифікація розривів матки (Рєпіна М.А., 1984).

I. За патогенезом:

1. Спонтанний розрив матки:

- при морфологічних змінах міометрію;
- при механічній перешкоді народженню плода;
- при поєднанні морфологічних змін міометрію та механічній перешкоді народженню плода.

2. Примусовий розрив матки:

- чистий (при розроджуючих піхвових операціях, при зовнішній травмі);
- змішаний (при застосуванні розроджуючих операцій на фоні морфологічних змін міометрію).

II. За клінічним перебігом:

- Ризик розриву матки.
- Загрожуючий розрив матки.
- Розрив матки, що відбувся.

III. За характером пошкодження:

1. Неповний розрив.
2. Повний розрив матки.

IV. За локалізацією:

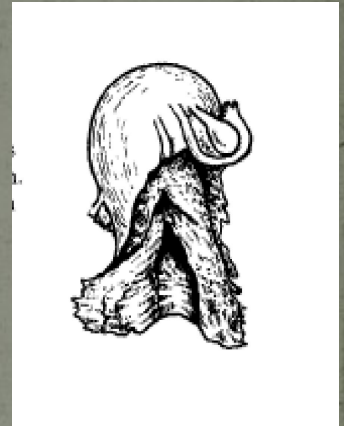
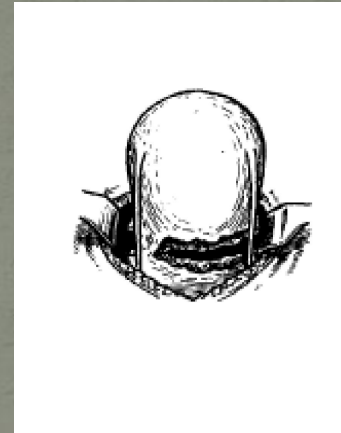
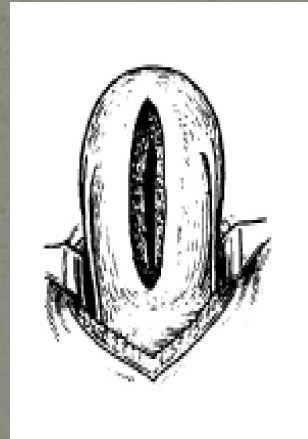
1. Розрив у нижньому сегменті:

- розрив передньої стінки;
- боковий розрив;
- розрив задньої стінки;
- відрив матки від піхвових склепіннь

2. Розрив у тілі матки:

- розрив передньої стінки;
- розрив задньої стінки.

3. Розрив у дні матки.

Клініка розриву матки

Клінічні прояви розриву матки залежать від стадії патологічного процесу та патогенетичного механізму його розвитку.

Ризик розриву матки – процес, що передує клінічним ознакам загрози розриву матки, більш властивий жінкам групи високого ризику розриву матки.

Симптоми анатомо – функціональної неповноцінності рубця :

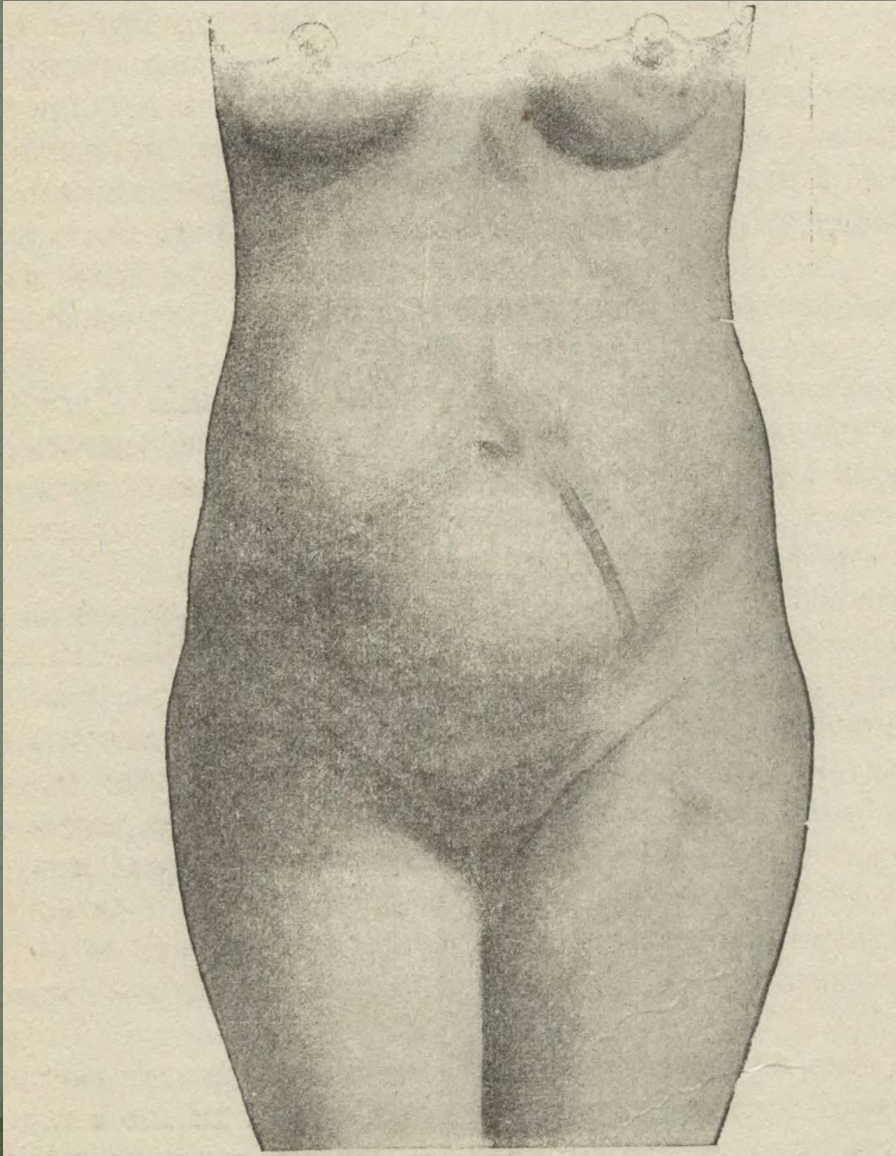
- відчуття болю в ділянці нижнього сегменту;
- біль при пальпації нижнього сегменту через переднє піхвове склепіння, його неоднорідність, занурення (заглиблення);
- при УДЗ - товщина нижнього сегменту менш за 4,0 мм, балоноподібна форма.

Загроза розриву матки під час пологів.

Класичний симптомокомплекс при диспропорції між розмірами плода і таза матері, описаний Бандлем:

- часті, надмірно болісні перейми; роділля збуджена, кричить від болю, не знаходить собі місця, обличчя червоне, пульс частий, температура підвищена, язик сухий;
- матка напружена, болісний нижній сегмент, круглі зв'язки матки сильно напружені та болісні;
- контракційне кільце розташовується у косому напрямку на рівні пупка та вище; матка набуває форми «пісочного годинника»;
- непродуктивна та мимовільна пологова діяльність при передлеглий частині плода над входом до малого тазу;
- перейми з виразним судомним скороченням матки;
- серцебиття плода ледь прослуховується;
- припухлість надлобкової зони (набряк передміхурової клітковини), утруднене сечовипускання;
- набряк шийки матки, тканин піхви й промежини;
- позитивний симптом Генкель – Вастена;
- болісність матки при пальпації;
- родова пухлина на голівці плода поступово виповнює порожнину малого таза.

Загрожуючий розрив матки

- І позиція, поперечне положення. Загрожуючий розрив матки. Контракційне кільце проходить в косому напрямку, матка відхилена дозаду, пальпуються обидві болючі круглі зв'язки

Симптомокомплекс гістопатичного (при морфологічних змінах міометрія) розриву матки

характеризуються атиповими проявами :

- патологічний «прелімінарний» період;
- слабкість пологової діяльності, відсутність ефекту від родостимуляції;
- посилення і без того сильного болю в животі між переймами і потугами;
- передчасне, раннє відходження навколоплідних вод;
- клінічні прояви інфекції в пологах;
- домішки крові в сечі;
- прогресуючий дистрес плода.

Розрив матки, що відбувся.

Класичні клінічні ознаки розриву матки в пологах :

- «Кинджальний» біль у животі;
- Пологова діяльність припиняється;
- Наростають симптоми больового і геморагічного шоку, клінічні симптоми внутрішньочеревної кровотечі;
- Змінюється форма живота (матка скорочується і відхиляється в сторону, через передню черевну стінку визначаються окремі дрібні частини плода);
- Зовнішня кровотеча;
- Різкий біль при пальпації та зміщенні матки;
- Поява різкоболісного утворення по ребру або над лоном (гематома);
- Симптоми подразнення очеревини;
- Загибель плода.

Клінічні ознаки при неповному розриві матки:

- плід знаходиться в порожнині матки;
- пологова діяльність не завжди припиняється;
- поряд з маткою з боку розриву з'являється і збільшується гематома;
- на боці гематоми – біль, що іррадіює в нижні кінцівки, виразний біль внизу живота, попереку;
- наростають клінічні симптоми внутрішньої кровотечі й геморагічного шоку.

Ознаки розриву матки по рубцю:

- особливості анамнестичних даних (час після кесаревого розтину менше 2 років; гнійно-септичні ускладнення в післяпологовому періоді, корпоральний кесарів розтин та ін.);
- наявність симптомів неповноцінного рубця на матці (позитивний симптом «ніші»);
- у пологах слабкі перейми при слабкій пологовій діяльності, пологова діяльність може тривати;
- розрив матки при цілому плодовому міхурі;
- біль у ділянці рубця;
- біль посилюється з початком пологової діяльності і не зникає між переймами;
- передлегла частина плоду не просувається; пальпація рубця спричинює надмірний біль;
- з'являються нудота, блювання, неспокій;
- з'являються ознаки дистресу плода;
- розрив відбувається на фоні слабкості пологової діяльності або її дискоординації;
- виразна клінічна симптоматика спостерігається при розриві великих маткових судин;
- розрив матки по рубцю частіше є неповним.

Ознаки розриву матки, що діагностується в ранньому післяпологовому періоді:

- помірна або надмірна кровотеча із статевих шляхів;
- інколи відсутні ознаки відокремлення плаценти;
- виразна болісність усіх ділянок живота, сильні болі при пальпації матки;
- можливо здуття живота, нудота, блювання;
- симптом «перекритого дна матки»;
- симптоми геморагічного шоку різного ступеня;
- пальпація по ребру матки болісного утворення (гематома);
- гіпертермія.

Алгоритм дії лікаря.

Розродження шляхом кесаревого розтину у жінок із ризиком розриву матки виконується при:

- поєднанні вузького тазу I-II ст. та великої маси плоду (3800 г і більше);
- поперечному, косому положенні плода;
- вузькому тазі III-IV ст.;
- блокуванні пологових шляхів пухлинами;
- рубцевих змінах шийки матки, піхви.

Розродження шляхом кесаревого розтину у пологах виконується при :

- перелічених вище показаннях;
- лобному вставленні, високому прямому стоянні стрілоподібного шва;
- клінічно вузькому тазі.

Акушерська тактика при ознаках загрожуючого розриву матки:

- *пологова діяльність припиняється (токолітики, наркотичні або ненаркотичні анальгетики);*
- *вагітна транспортується в операційну;*
- *пологи завершують оперативним шляхом.*

Особливості кесарського розтину : обов'язково вивести матку з порожнини тазу для детальної ревізії цілісності її стінок

Лікування розриву матки, що відбувся :

Клінічні ознаки розриву матки потребують надання ургентної допомоги на місці. Транспортування роділлі різко погіршує її стан.

Терапія завершеного розриву матки включає застосування ургентних «реанімаційних заходів»:

- термінове проведення протишокової терапії з мобілізацією центральних вен;
- хірургічне втручання передбачає термінову лапаротомію, екстирпацію матки, ревізію органів черевної порожнини, дренування черевної порожнини;
- забезпечення інфузійно-трансфузійної терапії, адекватної розміру крововтрати та корекція порушень гемокоагуляції;
- у післяпологовому періоді продовження інтенсивної інфузійно-трансфузійної терапії, реабілітаційних заходів

Показання до органозберігаючої операції:

- - неповний розрив матки;
- - невеликий повний розрив;
- - лінійний розрив з чіткими краями;
- - відсутність ознак інфекцій;
- - невеликий безводний проміжок;
- - збережена скоротлива спроможність матки.

Показання до екстирпації матки :

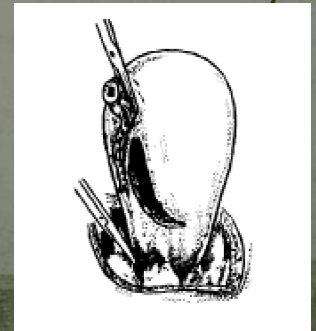
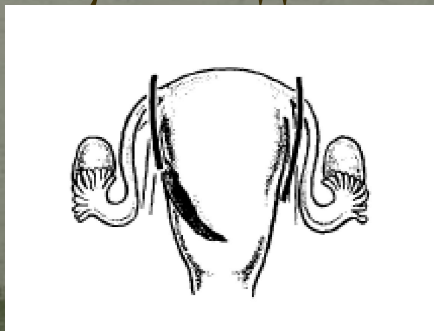
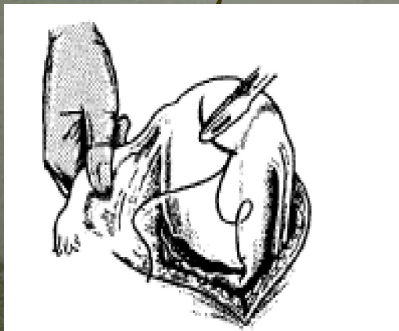
- розрив тіла або нижнього сегменту матки, який перейшов на шийку з розчавленими краями;
- травма судинного пучка;
- неможливість визначення нижнього кута рани;
- розрив шийки матки з переходом на тіло.

Показання до екстирпації матки з матковими трубами:

- попередні показання при тривалому безводному проміжку (понад 10 – 12 годин);
- прояви хоріонамніоніту, ендометриту;
- наявність хронічної інфекції.

При масивній крововтраті виконується перев'язка внутрішніх клубових артерій.

При великій травмі та значній крововтраті перев'язка внутрішніх клубових артерій виконується до початку основного об'єму

Виворіт матки- патологічний стан, за якого внутрішня поверхня матки вивертається назовні.

Класифікація.

I. За клінічно-морфологічними ознаками:

1. Гострий (швидкий) повний.
2. Гострий (швидкий) неповний (частковий).

II. За патогенетичними ознаками

1. Спонтанний.
2. Насильний.

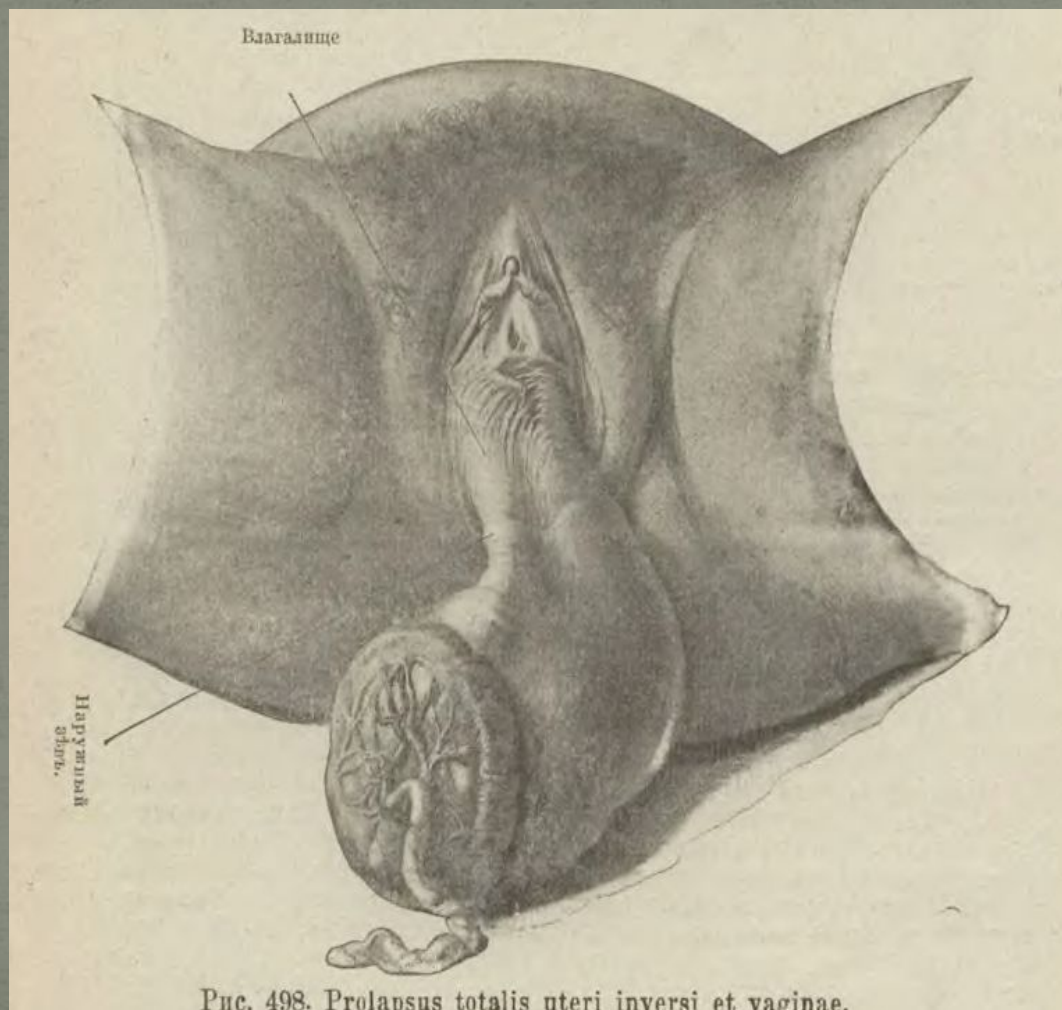
Клініка. Акушерський виворіт матки супроводжується раптовим сильним болем внизу живота (колапсом); шоковим станом (свідомість затьмарена, шкіра і слизові оболонки бліді, холодний піт на обличчі, зіниці розширені; пульс частий, слабкого наповнення); матковою кровотечею; наявністю між стегнами роділлі пухлиноподібного утворення яскраво-червоного кольору, м'якої консистенції, що кровоточить.

Діагностика. Вивернута матка може розміщуватися у піхві і виходити за статеву щілину. Якщо плацента не відокремилася, то пухлиноподібне утворення містить плаценту, плодові оболонки, пупковий канатик.

Діагноз неповного (часткового) акушерського вивороту матки уточнюється при визначенні висоти дна матки (матка над лобком не визначається). Огляд піхви у дзеркалах підтверджує діагноз і дає змогу диференціювати повний виворіт матки з частковим.

Лікування : виведення пацієнтки із стану больового, геморагічного шоку та репозиція матки. Дають глибокий наркоз. Вивернуту матку обмивають теплим розчином фурациліну (1:5000). Якщо плацента не відокремилась, її відокремлюють. Переводять жінку в положення Тренделенбурга і виконують репозицію матки. У післяпологовому періоді проводять профілактику гнійно-септичних ускладнень. Несвоєчасна кваліфікована допомога може призвести до защемлення або гангрени матки, що випала. Це потребує екстирпації матки через піхву.

Повний виворіт матки

(E.Bumm, 1907)

Акушерська травма кісткового тазу — травматичне ушкодження суглобів і зчленувань, пов'язаних з пологами.

Травма симфізу

Розриви симфізу під час пологів трапляються рідко, частіше (до 4% випадків) спостерігаються розходження лобкових кісток.

Етіологія і патогенез. Травматичному ушкодженню симфізу передують гормональні зміни в організмі жінки під час вагітності. Накопичення гормону релаксину наприкінці вагітності сприяє розм'якшенню хрящової тканини симфізу. Тому вставлення голівки плоду в площину входу при вузькому тазі, макросомії плоду, асинклітизмі може призвести до розходження лобкових кісток. Патологія може трапитися внаслідок накладання акушерських щипців, плодоруйнівних операцій, екстракції плоду за тазовий кінець.

Класифікація.

За ступенем тяжкості:

- 1-й ступінь – розходження 5-9 мм (норма 1,5 мм);
- 2-й ступінь – розходження 10-20 мм;
- 3-й ступінь – розходження більше 20 мм.

Клініка. Біль у ділянці симфізу, крижів, яка посилюється при спробі встати, ходити, з'являється «качина хода». При травмі лобкового зчленування біль посилюється через 8-12 годин після пологів. Під час пальпації симфізу відмічається різкий біль. Породілля лежить в ліжку у вимушеному положенні: ноги зігнуті у кульшових і колінних суглобах, стегна розвернуті (симптом М.Н. Волковича). Розриви лобкового зчленування іноді супроводжуються травмою сечового міхура, клітора тощо.

Діагностика: величина розходження вимірюється на рентгенограмі; УЗД.

Лікування

визначається ступенем розходження кісток. Незалежно від тяжкості процесу призначають ліжковий режим, вітаміни групи В, вітамін D – 5000 МО тричі на добу, кальцію гліцерофосфат 0,5г тричі на добу, збалансований комплекс макро- і мікроелементів. У разі розходження лобкових кісток 1-го ступеня призначають ліжковий режим протягом 3-4 тижнів, який включає поперемінне положення тіла то на лівому, то на правому боці. На ділянку великого вертлюга кладуть подушку з піском масою до 5 кг. Розходження лобкових кісток 2-3 ступенів потребує застосування пов'язки типу «гамак» протягом 4-6 тижнів. За відсутності ефекту від консервативної терапії проводять оперативне лікування.

Пологові травми новонароджених - травматичні ушкодження тканин і органів плода, що скоїлись під час родового акту.

Етіологія.

До етіологічних факторів виникнення пологових травм відносять:

- затяжні пологи;
- швидкі пологи;
- невідповідність розмірів пологового каналу та плода (вузький таз, макросомія, неправильне вставлення голівки плода);
- акушерські операції.

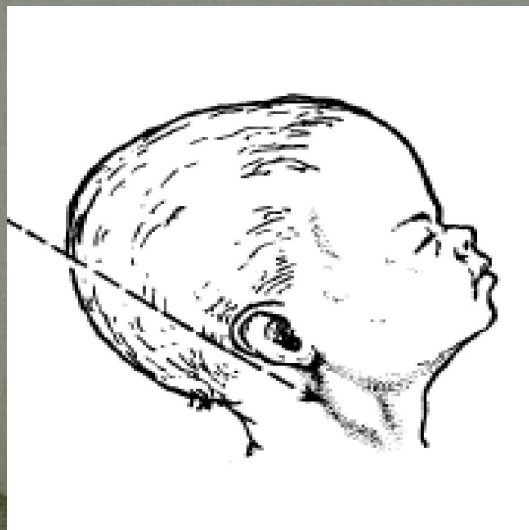

Класифікація:

- *поверхневі ушкодження* (поверхневі садна, синці, гематоми, пологова пухлина на передлеглій частині плода);
- *важкі ушкодження* (розриви шкіри, гематоми, вивихи суглобів, переломи кісток, ушкодження хребта, черепа).

Ушкодження шкіри та м'яких тканин плода.

- Травми шкіри та м'яких тканин клінічно проявляються поверхневими саднами, синцями, важкими рваними ранами шкіри потилиці, тімені, сідниць, статевих органів тощо.
- Поверхневі садна та синці особливого лікування не потребують.
- Глибокі розриви лікують хірургічним шляхом.

Кефалогематома – це крововилив між окістям і будь-якою кісткою черепа, найчастіше на передлеглій частині голівки новонародженої дитини.

Класифікація :

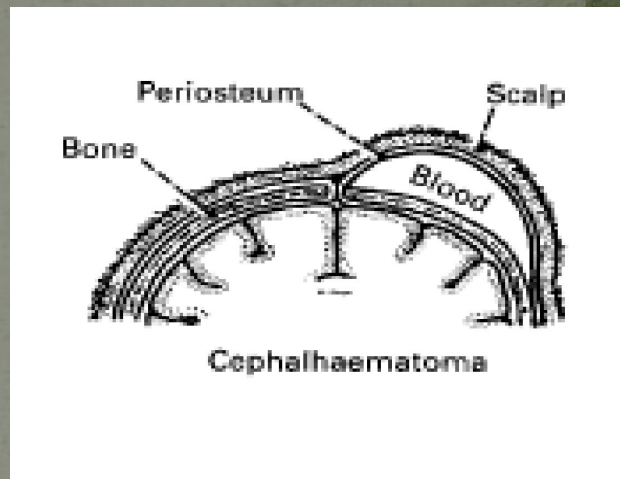
- -зовнішня;
- -внутрішня.

Зовнішня кефалогематома – крововилив між кісткою черепа та зовнішньою пластиною окістя.

- Пальпаторно відзначається пружна, флюктуюча пухлина. Шкіра над зовнішньою кефалогематомою має нормальне забарвлення. Нерідко пухлина збільшується протягом перших 2 – 3 діб життя.
- Невеликі зовнішні кефалогематоми розсмоктуються самостійно без терапевтичних заходів.
- Кефалогематоми великих розмірів потребують протягом перших 2-3 діб життя підвищеного положення головного кінця ліжечка дитини.

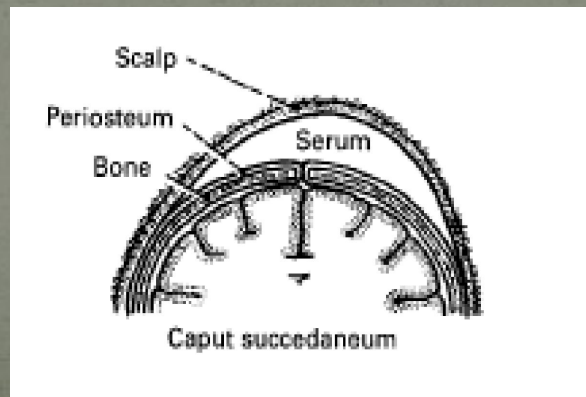
Внутрішня кефалогематома – крововилив і накопичення крові між внутрішньою поверхнею кістки і твердою мозковою оболонкою. Внутрішня кефалогематома виникає при порушенні цілості черепних кісток і може супроводжуватись підвищенням внутрішньочерепного тиску, подразненням мозкових оболонок, паралічем життєво важливих центрів.

- Лікування дітей з клінічними проявами внутрішніх кефалогематом проводять у відповідних реанімаційних відділеннях.

Пологова пухлина

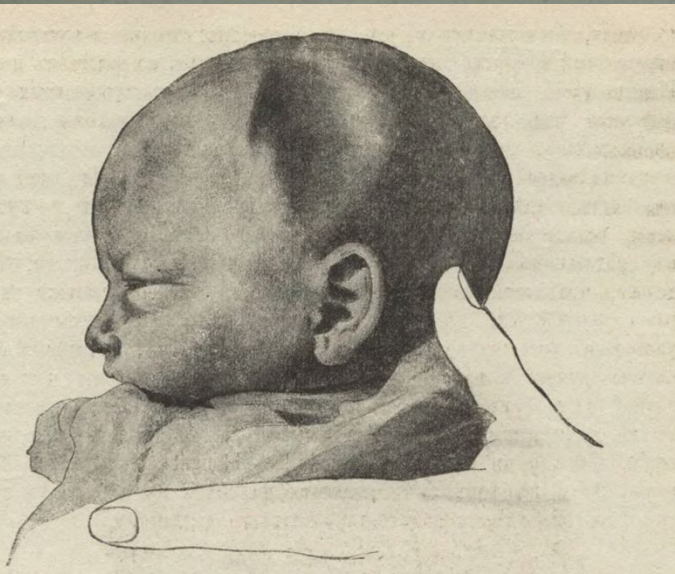
- Пологова пухлина на шкірі потилиці, тімені, личку, сідницях виникає практично під час усіх пологів.
- Пологова пухлина – це набряк передлеглої частини плода з дрібними крапковими крововиливами, що обумовлені застоєм лімфи і крові у підшкірній клітковині.
- Клінічно положова пухлина має вигляд припухлості з ціанотичною шкірою.
- Пологова пухлина лікування не потребує і зникає самотійно протягом перших 5 – 7 діб життя дитини.

Вдавлення кісток черепа

Вдавлення кісток черепа – це родова травма, що клінічно проявляється наявністю жолобуватого або круглого вдавлення різної глибини, найчастіше у ділянцітім'яної або скроневої кістки.

Глибокі та широкі вдавлення виправляють ручним методом, глибокі – хірургічним.

Переломи кісток кінцівок

Переломи ключиці.

Клінічні ознаки перелому ключиці незначні.

Підокістний перелом ключиці та перелом без зміщення виявляються через 5-7 днів після народження, коли на місці перелому утворюється хрящовий мозоль.

Лікування перелому ключиці зводиться до накладання фіксуючої пов'язки на плечовий пояс.

Перелом плечової кістки.

Клінічні ознаки перелому плечової кістки:

- - ручка нерухома;
- - промацуються уламки кісток;
- - відчувається крепітація.

Лікування полягає у накладанні фіксуючої пов'язки, підклавши у пахвову ямку шматочок вати. Хвору ручку, розігнувши у в ліктьовому суглобі, прибинтовують до грудної клітки.

Перелом стегнової кістки.

Клінічні ознаки перелому стегнової кістки :

- ніжка нерухома;
- відчувається крепітація;
- добре промацуються уламки кісток.

Лікування: розігнату у колінному суглобі ніжку прибинтовують до тулуба. Застосовують спеціальне витягання кінцівки.

Ушкодження органів грудної клітки і порожнини живота

Розриви цих органів супроводжується крововиливом у черевну порожнину або легені. Діагностика важка. Характерна клінічна картина внутрішньої кровотечі.

Лікування – негайна лапаротомія, зупинка кровотечі, реанімаційні заходи.

Дякую за увагу!